

[FIERKA *sb f*

A sg fi(e)rkę.

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII w.: firka.

Drobna moneta niemiecka wartości 4 fenigów (z niern. Vierer); moneta małej wartości: Vmknąć lię też rofkążą wnet cnotliwey żenie. Gdy przydzie wżłocona oná dobra páni/ Kthorą lię sam BOG brzydźi kiedy łańcuch ná niey Vyżrzą/ to lię klániaią; oná święta Cnotá/ Nie stoi y zá fierkę kiedy nie ma złotá. PaprKolo C3v (Linde błędnie: firka).

TG